

START

Rok III

Kraków, dnia 8 maja 1947

Nr. 37 (150)

Sofia pokonana w Krakowie

Reprezentacja Krakowa zwycięża jedynastkę bułgarską 2:1 (1:1)

Nie po raz pierwszy piłkarze krakowscy uzyskali lepszy wynik niż oficjalna czy nieoficjalna reprezentacja Polski. W najbliższym czasie ukazuje się wydana przez KOZPN z okazji jubileuszu 25-lecia istnienia „Księga Pamiątkowa”, gdzie właśnie z porównania cyfr reprezentacji Krakowa czy klubów krakowskich wyniknie „przewaga” piłkarzy krakowskich w spotkaniach międzynarodowych. A jak przed 11-ma laty reprezentacja PZPN przegrała w Warszawie z angielską Chelsea 0:2, a w dwa dni później krakowska Wisła w dniu swego 25-lecia pokonała świetny zespół piłkarzy z Londynu 1:0, tak i teraz w 3 dni po porażce reprezentacji PZPN z Sofią wybrana drużyna piłkarzy krakowskich w przeddzień jubileuszu 25-lecia Związku pomściła swych „warszawskich” kolegów triumfując nad jedynastką bułgarską 2:1. Zwycięstwo to — powiedzmy sobie od razu na wstępie wywalczone było w heroicznej i pełnej ofiarności walce z przeciwnikiem, który pod każdym względem przewyższał naszych piłkarzy. Mieliśmy możliwość przekonać się naocznie, że fama o wysokiej klasie gry Bułgarów nie była w niczym przesadzona. Zespół ten był jednym z najlepszych, jakie ostatnimi laty widzieliśmy na naszych boiskach. Nienagannie wyszkolenie techniczne i gimnastyczne, olbrzymi zasób „wiadomości” taktycznych, harmonijna i celowa współpraca wszystkich linii, a przede wszystkim szybkość, dla której nie stopuje się wcale piłki, lecz z powietrza posyła się ją dalej — co najważniejsze celnie — i zakończenie akcji strzałem na bramkę choćby z dalszej odległości, lecz silnym i cel-

nym z pełną ofiarnością, rzucał się pod nogi atakujących napastników i wyszedł ze wszystkich opresji zwycięsko. Bramki obronić nie mogli, mimo, że strzelona była lekko, jednak z najbliższej odległości i bezpośrednio z powietrza, a za tym nagłe i zaskakujące.

Obaj obrońcy poprawiali się z każdą minutą gry i po przerwie przeciwnik rzadko wygrał z nimi pojedynek; słabe wykopy przed przerwą (ze względu na wiatr), miały po przerwie już przyzwoitą długość. Jednak z „adresowaniem” nie było jeszcze najlepiej.

Pomoc była jako całość najlepszą częścią zespołu. Tym razem starszy Jabłoński bardziej rzucał się w oko, choć obu pozostałym pomocnikom

blizu własnej bramki były zawsze w porę i bez zarzutu. Z bocznych mniej widoczny prawy Petrow może dlatego, że miał przeciw sobie zgraną 2-kę: Różankowski, Bobula.

Napastnicy Sofii zademonstrowali 2 największe zalety graczy tej linii, tj. szybkość i strzał. Nie znaczy to bynajmniej, że nie pokazali równocześnie jak się kombinuje wzajemnie, jak posłać piłkę do nie obstawianych partnerów, czy wreszcie jak się walczy o piłkę czy względnie jak wspaniale główkuje. W jednej rzeczy tylko nie bardzo mogli sobie dać radę: ze spalonymi, dali się wciągnąć w pułapkę, a reklamowali zupełnie niesłusznie.

chodź przez obronę i strzela ostro o kilka cm ponad bramką. W chwilę później, prawie że w identycznej sytuacji Kohut nie decyduje się na strzał i podaje znów piłkę na Gracza, który zwałkając, traci ją w pojedyнку z Armandiewem.

W 9-tej minucie, piękny atak lewą stroną i szybki przerzut piłki na Gracza, kończy napastnik Wisły strzałem, w którym huragan braw i głośny okrzyk „jest” targa widownią; piłka odbija się jednak od poprzeczki i pada przed linią bramkową, gdzie szybki Bułgar ekspeduje ją natychmiast w pole. Bułgarzy wyczekawszy impetu drużyny krakowskiej, szybkim i doskonale skonstruowanym atakiem dają możliwość spisania się naszej obronie. Piłka niesiona wiatrem coraz częściej zjawia się w okolicy naszej bramki, a wykopy tak pomocy jak i obrony krakowskiej są stanowczo za krótkie. Pomoc bułgarska pcha ustawicznie atak do przodu i defensywa nasza przeżywa gorące opresje. Wynikiem przewagi bułgarskiej są rzuty kornierowe bite szczególnie przez obu skrzydłowych a nie zamienione na bramki tylko na skutek pełnej ofiarności naszej defensywy. W 31-jej minucie gry Laskow daje próbkę swojej możliwości strzeleckiej, strzelając wspaniale tuż ponad bramką. W następnym ataku Stankow centruje na drugą stronę, gdzie prawoskrzydłowy Giergiel popisuje się efektywną sztuką i oddaje piłkę swojemu partnerowi na prawym łączniku. Energiczne wkroczenie Flanka oddala niebezpieczeństwo od bramki krakowskiej nie na długo jednak, gdyż już w następnej minucie interweniować musi Jurowicz przy gro-

T. S. WISŁA

STADION WŁASNY

W SOBOTĘ DNIA 10 MAJA
ZAWODY MIĘDZYNARODOWE

V.S.C. (Debrecen) - Wisła

(WĘGRY)

Początek o g. 18-tej

R. K. S. GARBARNIA

STADION WŁASNY

W niedzielę dnia 11 maja

Zawody eliminacyjne do Klasy Państwowej

P.K.S. (Szczecin) - Garbarnia

Początek o godzinie 11-tej

POPREDZĄ ZAWODY DRUŻYN MŁODSZYCH

K. S. CRACOVIA

STADION WŁASNY

W niedzielę dnia 11 maja

Zawody eliminacyjne do Klasy Państwowej

Z.Z.K. Łódź - Cracovia

Początek o godz. 17:30

nym oto zalety, obok których były i... wady. Skłonność do ostrej gry i pewna „krewkość”, wyrażająca się w nieprzyjemnych sposobach okazywania niezadowolenia z orzeczeń sędziego to wady, których w zawodach międzynarodowych naogół nie spotykamy.

Nie bez wpływu na „krewkość” i podenerwowanie drużyny bułgarskiej była wspaniała postawa zespołu krakowskiego. Rutynowani Bułgarzy zdali sobie od razu sprawę, że w meczu krakowskim będą mieli daleko trudniejszą przeprawę aniżeli poprzednio w Warszawie, — że to „nie przelewki” jak się zwykło mawiać w takim wypadku i na odwrót drużyna krakowska zdawała sobie znów sprawę, że na wynik tego meczu czeka cała Polska. Stąd akcje obu stron nacechowane były niesłychaną zaciętością i nieustępliwością — stąd łączników drużyny krakowskiej widzieli się cofających pod własną bramkę — stąd Flanek na prawej a Barwiński na lewej stronie asekurowali się wzajemnie i stąd wreszcie pewna doza ostrości w grze i stosunkowo częstych atakach z tyłu. Za straconą piłką szło się bowiem obustronnie do upadłego i... jeżeli przeciwnik zdołał już „umknąć”, wtedy szukało się ostatniej „deski ratunku”. Dla drużyny krakowskiej w meczu tym w ogóle nie było straconych piłek. Chłopcy szli wprost z furją, a Gracz i Różankowski, wyzyskując swoją szybkość nierzadko uwalniali się od asysty dwóch przeciwników. Nie chciałbym jednakże po meczu tym specjalnie kogoś wyróżniać, gdyż byłoby to z wybitną krzywdą dla drugich.

Wszyscy spełnili swoje zadanie w zupełności i zasłużyli na najwyższe pochwały. Kapitan związkowy choć powołał aż 21 piłkarzy nie miał jednak tym razem trudnego problemu do rozwiązania. Jasne było, że w meczu z takim przeciwnikiem musi się wystawić 11-kę nie tylko w najlepszej formie znajdujących się w danej chwili, piłkarzy, ale też 11-kę rutynowaną i w pewnej mierze zgraną ze sobą: w tych warunkach wszelkie eksperymenty z debiutantami z góry nie były brane w rachubę.

Bramkarz drużyny krakowskiej potwierdził swą wysoką klasę sposobem obrony kilku ostrych i bliskich strzałów po przerwie — po-

niczego absolutnie zarzucić nie można. Środkowy Parpan wyzyskując „naturalne warunki” wygrywał często pojedynki główkowe z Bułgarami, a „odkomenderowany” do roli stoppera też zdał egzamin. Parpanowi odpowiada raczej gra ofensywna, toteż czasem „poniosło go” zbytnio do przodu.

Pewna powolność Nowaka sprawiła, że spróbowano po przerwie innej koncepcji, wstawiając do trójki 3-ch szybkich i zdecydowanych przebojowców. Można by się spierać, czy tego rodzaju zestawienie w innym wypadku byłoby właściwe, w tym jednak, jeżeli chodziło o tę dozę bitności i bojowości było słuszne. Środkowy napastnik Garbarni na niezapreczenie dużo zalet i przy innym przeciwniku w takiej bardziej klasycznej węgiersko-austriackiej grze. Nowak wypadłby dużo lepiej. Gracz, Kohut i Różankowski reprezentują ten sam styl i sposób gry; ich ciąg na bramkę gdyby jeszcze poparty był odrobiną szybszym zdecydowaniem w strzałach, mógłby być dużo więcej „przykrości” sprawić bramkarzom przeciwnika. Obaj skrzydłowi bez zarzutu z tym, że pewne lepsze przygotowanie techniczne Giergiela wyrównuje Bobula niesłychaną ofiarnością i pracowitością oraz większą siłą przebojową.

W 11 bułgarskiej najbardziej rzucała się w oczy gra środkowej trójki, środkowego pomocnika i bramkarza. Nie wiemy dlaczego zmieniono tego ostatniego w ostatnich minutach zawodów. Jesliby ktoś spróbował zarzucić mu jakiś błąd, sam błąd by popełnił. Kostow wykazał bowiem nie tylko wspaniałą brawurę w obronie, ale również świetny styl i pewność wynikającą nie tylko z talentu i formy, ale również z rutyny.

Obroncy grali przez cały czas meczu na „pełną parę”. Wchodzili w przeciwnika zdecydowanie, wyzyskując wagę swojego ciała i wyzyskując prawo fizyki, że ciało będące w ruchu musi odbić się od napotykanego twardej przeszkody, przy tym tak Ormandiew i Dimsche podobnie jak zresztą cała drużyna grali głową wspaniale.

Środkowy pomocnik Nedelkow był osiłą i trzonem drużyny. Doskonała kondycja umożliwiła mu grę pełną parą przez całe 90 min. gry, a jego współpraca z atakiem oraz interwencja w po-

Ogólnie biorąc, po jednej stronie był zapal i improwizacja, po drugiej stronie naprawdę sztuka piłkarska; że zwyciężyły pierwsze zalety, reprezentowane przez nasz zespół, tedy mamy tym większe prawo do radości i do dumy. Przy okazji nie wyzyskanie rzutu karnego na tego rodzaju zawodach jest czymś, co już kompromituje. Miałem ochotę w pierwszej chwili napisać, że jeśli w przyszłości zdarzy się taka szansa, niech egzekutor 11-tki poprosi piszącego te słowa. Byłoby to jednak zbyt śmiałe, może i ryzykowne, nie mniej jednak, gdyby przyszło zamienić taką doskonałą szansę jak rzut karny na bramkę, to w wypadku, gdy rodzaje „sztuki” mają zawieść, podpisany uskuteczniłby to t. zw. popularnie „słpicem”. W każdym razie, jeśli piłkę się już plasuje, to nie można „markować” z góry w który róg, jak to czynił zarówno Giergiel jak i Flanek. Również dziwię się tym „dziwiącym się” dlaczego sędzia nakazał powtórkę 2-go z kolei rzutu karnego — przecież bramkarz w momencie strzału wybiegł o metr przed strzałem, co jest niedopuszczalne.

SKŁADY DRUŻYN:

Sofia: Kostof (Sokołof) — Ormandiew, Dimsche — Christof, Nedelkof, Petrow — Georgief, Boskov, Laskof, Spasof, Stankof.

Kraków: Jurowicz — Barwiński; Flanek, Jabłoński I, Parpan, Jabłoński II, — Bobula (Giergiel) Gracz, Nowak, Kohut, Rożankowski.

Po przerwie w miejsce Nowaka Kohut, grał na środku mając na łącznikach Gracza i Rożankowskiego a na skrzydłach Giergiela i Bobulę.

PRZEBIEG GRY.

Zanim szczerline wypełniona widownia miała możliwość zorientowania się w umiejętnościach piłkarskich swojego przeciwnika, już przeżyła niesłychane emocje w postaci 2-ch doskonałych szans podbramkowych, z których przy większym szczęściu naszych napastników mogły paść bramki dla Krakowa. Po szybkiej i pięknej akcji napadu krakowskiego, piłkę otrzymuje Gracz, prze-

nym strzale środkowego Laskowa. Kraków uwolniwszy się dzięki Jabłońskiemu II z opresji, przeprowadza szybki atak środkiem i Gracz otrzymuje piłkę od linii pola karnego, idzie znowu na przebóję, mijając Dimschego i w chwili gdy znajdując się o jakieś 8 m przed bramką gotuje się do strzału, pada podcięty na ziemię.

Gwizd sędziego przerywa akcję, jak domyślać się można, by nakazać rzut karny. „Sprawca nieśczęścia” obrońca bułgarski, widząc co się święci, razem z „poszkodowanym” napastnikiem krakowskim, widać się w bólach na ziemi. Natomiast przygotowaną na punkcie karnym piłkę jeden z piłkarzy bułgarskich kopie ostentacyjnie w aut. Widownia przyjmuje to po „swojemu” gwizdami i okrzykami oburzenia. Kto będzie egzekwował rzut karny? Widzimy wbiegającego na boisko Giergiela, który w zastępstwie zniesionego Gracza rozpoczyna „pracę” od egzekucji „karnego”. Strzał jest celny, dobrze plasowany w lewy róg bramki i... **KRAKÓW PROWADZI 1:0.** Goście rewanżują się natychmiastowymi kontratakami, na których skutek trzeba czekać dopiero do 43 MINUTY GRY. Wówczas po rzucie różnym wbiłym przez Stankowa strzela Laskow z najbliższej odległości do bramki Jurowicza i wyrównanie gotowe.

Wspomagany wiatrem rusza Kraków po przerwie do ataku, już w trzeciej minucie nadarza się 100 proc. szans do uzyskania zwycięstwa, jednak ani rzut karny egzekwowany przez Giergiela, ani „powtórka” przez Flanka nie są w stanie zmóc doskonałego Kostowa. Wydaje się, że nasza drużyna załamała się po zaprzepaszczeniu takiej szansy. Bułgarzy znów przejmują inicjatywę i gorsza często w okolicy naszej bramki, gdzie Jurowicz ostatnią instancją, nie dopuszcza do utraty punktu. Pomagają mu w tym dziele obaj obrońcy. Tempo przed przerwą doskonałe, **STAJE SIĘ TERAZ WPROST MORDERCZE.** Obie zespoły zdają sobie dobrze sprawę, że każda następna bramka będzie już rozstrzygnięciem, to też obie walczą jak lwy; w zapale coraz częściej pada „trup” na boisku. W 11-tej minucie Laskow potwierdza znów wysoką klasę strzelecką, lecz Jurow-

wicz jest godnym jego partnerem i broni, zdobywając zasłużone brawa widzów.

ROZSTRZYGNĘCIE PADA W 19-TEJ MINUCIE.

Jabłoński I. zdobywa piłkę i wystawia Gracza, ten przerzuca na Kohuta, szybkie podanie do Bobuli i lewoskrzydłowy Krakowa ubiega wybiegającego bramkarza i posyła nad nim półgórną piłkę do siatki. Na ułamek sekundy zdrętwiała widownia. **WEJDZIE CZY NIE? Obaj obrońcy biegną za piłką. Tuż za nimi jest Gracz, gdyby któryś z nich zdążył jeszcze wykopać bramkę, Gracz „dobitby” bezapelacyjnie.** Okazuje się jednak, że żaden z obrońców nie zdąży przed linią, piłka wpada do siatki a długotrwały huragan braw przyjmuje ten sukces drużyny krakowskiej.

Bułgarzy szaleją wprost po utracie tej bramki, za wszelką ceną dążąc do wyrównania; że się im to nie udaje, to zasługa całej drużyny krakowskiej, gdyż w okresie przewagi Soffi nie rzadko cała trójka ataku cofa się na własne pole bramkowe. W tym okresie Jurowicz ma możliwość wielokrotnego popisania się, chociaż i po przeciwnej stronie, zastępujący Kostowa Sokołow nieradko musi interweniować. Atak krakowski w tym okresie już tylko sporadycznymi wypadkami niepokoi defensywę przeciwnika i w ostatnich kilku minutach gra już wybitnie na utrzymanie wyniku, co w zupełności udaje się drużynie krakowskiej, zdobywającej tym samym wielki sukces w pierwszym tegorocznym meczu międzynarodowym.

Porażka Warszawy jest pomszczona i radość widzów nie ma granic.

Sędzia Michalik miał tym razem nader trudne zadanie, z którego poza drobnymi przeoczeniami wywiązał się doskonale.

(H. S.)

Przed meczem ze Słowacją

W piątek 9 maja w Łodzi i w poniedziałek 12 maja w Warszawie, gramy z reprezentacją piłkarską Słowacji.

W Łodzi gra Polska Poluściowa. — Kpt. PZPN plk. H. Reyman ustalił już skład, który przedstawia się następująco: Brom, Flanek, Barwiński, Jabłoński II, Piec, Wapiennik II, Bobula, Rożankowski, Kohut, Gracz, Baran.

Bokserzy jadą do Dublina

DNIA 8 MAJA JADĄ BOKSERZY DO DUBLINA

Kapitan związkowy Suszczyński ustalił skład reprezentacji polskiej na wyjazd do Dublina na mistrzostwa Europy z poszczególnych wag jak następuje: w. musza Malak (Poznań), w. kogucia Grzywoc (Śląsk), piórkowa Antkiewicz (Gdańsk), lekka Chychła (Gdańsk), półśrednia Trzesowski (Łódź), średnia Kolczyński (Warszawa), półciężka Szymura (Poznań), ciężka Klimecki (Poznań).

Wyjazd ekspedycji 8 m. rano pociągami pospiesznym do Pragi czeskiej, skąd samolotem do Amsterdamu i do Londynu. Ostatni etap do Dublina samolotem.

Z reprezentacją wyjeżdżają trener Sztanna, Z. Piękniewski i Bielewicz, Suszczyński, Zaplatka i Derda K.

Zawody towarzyskie

Nowy sukces K. S. OM TUR „Podgórski”

K. S. OM TUR „PODGÓRSKI” — K. S. „PRĄDNICKI” 4:3 (3:0)

W zawodach towarzyskich uległ Prądnicki grającemu bardzo dobrze zespołowi TUR-a, który był lepszy technicznie i przewyższał przeciwnika kondycją oraz żywiołowym ciągnięciem na bramkę, (zwłaszcza do przerwy), co uwydatniło się zdobyciem 3-ch bramek (przez Piekarza 2 i Kucharskiego 1). W parę minut po przerwie b. dobrze grający łącznik TUR-u Zawłak zdobył 4-tą bramkę dla swych barw po pięknie przeprowadzonym przeboju. Zanośli się na klęskę „Prądnickiego”, jednak „Prądnicki” otrząsnął się i zaczął takować, co w rezultacie przyniosło 3 strzelone bramki przez Draga I, Myszowskiego i Golemo (z karnego).

*

Bieżanowianka — Gazownia 7:0 (4:0)

W zawodach towarzyskich rozegranych w Bieżanowie pokonał gospodarze krakowską Gazownię zdobywając bramki przez Wcisła (4), Dybę (2) i Radwana.

*

Mydniczanka — Rakowiczanka 6:3 (1:1)

W zawodach towarzyskich rozegranych w niedzielę pokonała Mydniczanka przeciwnika zdobywając bramki przez Prącka 2, BoBchenka, Baczynskiego, Siwka, Pyszłowskiego po 1.

Dla akowiczanki strzelcami byli: Sendor 2 i Szpiczowski 1.

Czy zmieni się kolejność w tabelach?

Przed 5-tą rundą rozgrywek eliminacyjnych do Klasy Państwowej

Po 2-tygodniowej przerwie stanie znów w nadchodzącą niedzielę 26 drużyn do rozgrywek mistrzowskich o wejście do Klasy Państwowej. Teren walki i układ par jest następujący:

Grupa I.	Warszawa: Polonia—RKS, Szombierki Białystok: Motor—Skra
	Bytom: Polonia—Polonia (Swidn.)
	Poznań: KKS—Ognisko
Grupa II.	Kraków: Cracovia—ZZK
	Chorzów: AKS—RKU
	Gdańsk: Gedania—Pomorzanin
	Gorlice: Orzeł—Grochów
	Radom: Radomiak—Rymer
Grupa III.	Łódź: EKS—WMKS
	Kraków: Garbarnia—PKS Szczecin
	Olsztyn: KKS—Tęcza
	Przemyśl: Czujaj—Warta

Gdybyśmy zamiast nazw drużyn wpisali lokatę, jaką w obecnej chwili zajmują najbliżej przeciwnicy, to zestawienie par będzie takie:

Grupa I:	3—1, 7—9, 5—8, 4—6
Grupa II:	5—6, 1—3, 4—7, 9—10, 2—7,
Grupa III:	1—6, 4—9, 8—5, 7—2.

Widzimy więc, że w dwóch tylko wypadkach (w grupie drugiej) spotykają się ze sobą przeciwnicy sąsiadujących (5—6 i 9—10) miejsc w tabeli tj. Cracovia—ZZK i Orzeł—Grochów. W 11 innych wypadkach spotykają się ze sobą drużyny nie w bezpośredniej kolejności w tabeli, a mimo to w dwóch grupach, a to w przeciwnej i drugiej mogą zająć zmiany na pozycjach liderów. W grupie pierwszej ułatwieć to może warszawskiej Polonii pauzującą w tym dniu Wisła, tak że mistrz Polski, wygrywając najbliższe spotkanie z robotniczą drużyną z Szombierek, może „przeskoczyć” Wisłę i znaleźć się (dzięki lepszemu stosunkowi bramek) na pierwszym miejscu w tabeli. Czy mu się to uda? Raczej tak. Wprawdzie Polonia nie może jeszcze ciągle „odszukać” swej jesiennej formy, lecz sądzimy, że tymczasem nie zbagatelizuje przeciwnika, jak to miało miejsce na meczu przeciw Motorowi i od razu weźmie się na serio do roboty, a rezultat może być... „imponujący”: pozycja lidera grupy, no i... pierwsze punkty stracone przez Szombierki. Wprawdzie „nie przysięgamy” na to, ale wydaje się to prawdopodobne.

Dalsze „przetasowania” w tej grupie zależne są od wyniku: Motor—Skra. Oba zespoły nie „zainaugurowały” zdobywania punktów, a różnica stosunku bramkowego jest taka, że Motor zajmuje 7-mą pozycję a Skra ostatnią (9-tą). Po tej niedzieli mogą zamienić się z miejscami. „Typowanie” tu jest trudne, gdyż — jakkolwiek mamy większe zaufanie do Skry, to znów za Motorem przemawia własny teren i pewien duch dobrego samopoczucia wynikający z tego, że „nie taki diabeł straszny jak go malują” skoro z mistrza Polski mieli Białostoczanie wygrany mecz w pierwszej połowie.

W pozostałych dwóch spotkaniach tej grupy przypuszczalnie zwycięży tj. Polonia (Bytom) i KKS zachowają swoje dotychczasowe, środkowe miejsca w tabeli. Rzecz jasna, że są to tzw. „papierowe rozważania” i o wszelkie niespodzianki nie będzie trudno; mieliśmy już jedną taką największą w poprzednim kole mistrzostw (przegrała Warta z Tęczą) i będziemy ich mieć dużo więcej jeszcze.

W grupie drugiej uwaga koncentruje się na meczach drużyn śląskich. AKS, zajmujący obecnie pozycję lidera gra u siebie z RKU, a o utrzymaniu przez drużynę chorzowską pierwszego miejsca może zadecydować tylko zwycięstwo nad zespołem Sosnowiczan, gdyż w wypadku „podziału punktów” na pozycji lidera może znaleźć się... Rymer. Zwycięstwo nad Cracovią podzielił niechybnie na drużynę rybnicką podniecającą — toteż właśnie te dwa mecze: AKS—RKU i Rymer—Radomiak stanowią będą „gwóźdź niedzieli” w grupie drugiej.

Cracovia, — mimo pewnego kryzysu tonary — powinna dać sobie radę w spotkaniu z kolejarką z Łodzi. Także Orzeł nie powinien mieć

Sport w Krośnie

Z okazji uroczystości Święta Pracy odbył się w Krośnie dnia 1. V. 1947 r. bieg na przełaj 3.000 m.

Do biegu stanęło 30 zawodników. Bieg ukończył 26.

Wyniki: 1) Tarnożek (Nafta Krosno) w czasie 13.21.5; 2) Cisowski (Gimnazjum Rymanów); 3) Żukasiewicz (Nafta Iwonicz).

Drużynowo: I miejsce Nafta 227 pkt.; II miejsce Gimn. Rol. Suchodoł 47 pkt.; III miejsce Gimn. Rymanów 39 pkt.; IV miejsce MKS Legia Krosno 35 pkt.

Organizacja biegu pod przewodnictwem prof. Millera dobra.

Mecz towarzyski Nafta — Orzeł (Gorlice) zakończył się wysokim i zasłużonym zwycięstwem Nafty w stosunku 5:1 (1:1).

Gra do przerwy wyrównana, po przerwie z przewagą Nafty, dla której bramki strzelił Schmidt 2, Chłiwak 2 i Chmura 1. Dla Orła Sroczyński z karnego.

Jest to już druga klęska Orła w spotkaniu towarzyskim z Naftą (1 spotkanie 4:0 dla Nafty) w bieżącym sezonie.

W przedmeczku Nafta IB — zremisowała z Raf. Jedlicze 1:1 (1:0). Bramkę dla Nafty strzelił Kilarski.

W tym samym dniu Legia (Krosno) rozegrała zawody towarzyskie z OM TUR Karpacia w Gilniku Mariampolskim, ulegając ambitnej drużynie Karpacii w stosunku 3:2 (3:1).

trudności w pokonaniu zdecydowanego outsidera tabeli, Grochowa — natomiast Gedania — choć walczy w swoim boisku to jednak może stracić punkty z ambitnym i... bitnym Pomorzaniem. Przy okazji, skoro tak biada się na brak lewoskrzydłowego do reprezentacji polecamy „próbę” z Rembeckim.

Piłkarze Łódzkiego KS mają okazję pomszczenia swych kolegów — bokserów za porażkę w drużynowych mistrzostwach Polski. Wprawdzie milicjanci katowicki są tu „Bogu ducha winni”, gdyż nokautowali milicjanci z Gdyni, jednak wyobraźmy sobie, co to będzie za satysfakcja dla piłkarzy łódzkich, kiedy powiedzą swym bokserom: „a myśmy się nie dali”. Wygrana EKS-u może utrwalić jego czołową pozycję, na której obecnie nie jest on zagrożony.

Drugie miejsce Warty zostanie również zachowane po tej niedzieli. Ambitni harcerze z Przemyśla, choćby nawet mieli tyle szczęścia ile w meczu z Garbarnią i choćby ich bramkarz również dzielnie się episywał nie mają szans na zwycięstwo nad rutynowaną drużyną wicemistrza Polski, która wprawdzie sprawiła ostatnio swym zwolennikom zawód, ale która będzie właśnie dlatego tym usilniej dążyć do zmycia „hańby”.

Po raz pierwszy w Krakowie będzie gościł Garbarnia drużynę Poc.łowców ze Szczecina. Nic dziwnego, że młody ten i niedoświadczony zespół nie zdobył dotąd jeszcze sukcesu. Jego wyniki wspaniały jednak na stały postęp. Garbarnia, mająca szansę na poprawienie swej lokaty w tabeli może będzie mieć tym razem więcej szczęścia i... zmieni ujemny swój stosunek bramkowy.

Opromieniona niełada sukcesem triumfu nad Wartą kielecka Tęcza odwiedzić musi Olsztyn Tamtejszy KKS „urwał” ostatnio punkt Lublińca i będzie się starał „zdublować” tę sztukę. Kielczanie są mocno zainteresowani w tym, by KKS-owi się to nie udało. W tym miejscu należałoby... próbując nieudolnie naśladować styl kolegi z „Przeglądu Sportowego” powiedzieć: „co rzekłszy przodajemy”.

W razie, gdy nam „uda się typowanie” to obok wszystkich innych zmian w tabelach ta niedziela może być dla naszych drużyn krakowskich o tyle jeszcze „ciekawą”, że tak Wisła jak Cracovia i Garbarnia mogą w najbliższym układzie tabeli znaleźć się wszystkie trzy na identycznych (3-cich) pozycjach... z widoczną tendencją ku gorze.

Piłkarze węgierscy w Krakowie

Kim jest najbliższy przeciwnik Wisły?

Jeszcze nie przebrzmiały echa pierwszych tegorocznych zawodów międzynarodowych, w których publiczność krakowska miała możliwość podziwiania wysokiej klasy piłkarzy bułgarskich, a już zapowiedziano następny mecz międzynarodowy w Krakowie, w którym przeciwnikiem Wisły będzie doskonały ZESPÓŁ PIŁKARZY WĘGIERSKICH, występujących jako reprezentacja Debreczyna.

Skład tej drużyny, w której obok graczy V. S. C. DEBRECEN wchodzi również piłkarze SZOLNOKU, TOREKVESU i DONAKESZI, przedstawia się następująco:

	NAGY M. (Debrecen)		PERJESI (Tórekves)		KADAS (Debrecen)
	SZILAGYI (Debrecen)		DOBOS (Szolnok)		KISS III (Donakeszi)
SELMECI (Szolnok)		DOBOS (Szolnok)		NAGY B. (Debrecen)	KRISTOF (Tórekves)
SZANTO (Szolnok)	KOLLATH (Szolnok)				
Rezerwa: Raso (V. Elöre), Varga (Szolnok).					

Wprawdzie nazwiska nie wiele mówią same przez się, nie mniej jednak musimy tu podnieść, że VSC Debrecen w tabeli ligi węgierskiej zajmuje obecnie piąte miejsce, a jego ostatnie wyniki, jak nikła przegrana 2:3 z Ferenczwarosi oraz zwycięstwa nad Testversag 4:0 i Vassasem 3:1 mówią już wiele. Również piłkarze Szolnoku mają w mistrzostwach wiele sukcesów, jak zwycięstwo nad E. F. O. 2:1, nad M. T. K. 2:0 itd. Poza tym prawa strona ataku SZANTO i KOLLATH, to stali reprezentanci Węgier, a obrońca Perjesi oraz pomocnik Kadasi i skrzydłowy Kristof reprezentując z zasady barwy Budapesztu.

Sądząc z powyższego, piłkarze węgierscy, którzy w Krakowie mają już ustaloną markę od wielu lat, przyczynią się i w tym wypadku do atrakcyjności zawodów, a znając piękny styl węgierskiej drużyny jesteśmy przekonani, że najbliższe spotkanie na boisku Wisły będzie widowiskiem pięknym i emocjonalnym, w którym drużynie krakowskiej należy życzyć, by potrafiła godnie reprezentować barwy Polski i sprostać renomowanemu przeciwnikowi.

Belgia, Czechosłowacja, Egipt i Szwajcaria zakwalifikowały się do dalszej rundy w pucharze Davisa

Jak już podawaliśmy po krótko w numerze poniedziałkowym pierwsza runda pucharu Davisa minęła bez niespodzianek. Belgia, Egipt i Szwajcaria występowały jako zdecydowani faworyci w spotkaniach z Luksemburgiem, Hiszpanią i Grecją. Najmniej pewnym było zwycięstwo Czechosłowacji, jeśli się zważy, że przeciwnikiem jej była Szwecja, zesłoroczny finalista strefy europejskiej, która przegrała dopiero w rozgrywkach międzystrefowej z U. S. A. Równie frapującym jak wynik spotkania był „POJEDYNEK” NAJLEPSZYCH RAKIET obu krajów i zarazem jedynych z najlepszych wśród 10-ciu raket świata Bergellina (Szwecja) i Drobnego (Czechosłowacja). Zwyciężył Czech, pokonując przeciwnika 4:6, 6:1, 6:4, 6:4. Nieoczekiwanie dużo trudniejszym do pokonania okazał się drugi reprezentant Szwecji, Johansson, który zmusił przeciwną raketę czeską do pięciosetowej walki; dramatyczne i pełne nieślychanego napięcia chwile przeżywa liczna widownia sztokholmska a chwili gdy przy ogólnym stanie meczu 2:2 w decydującym spotkaniu: Drobnym — Johansson po czterech setach (po dwóch wygranych i po dwóch przegranych przez obu przeciwników) WAŻYŁY SIĘ LOSY SPOTKANIA. Czech rozstrzygnął tę dramatyczną walkę zwycięsko dla siebie, wygrywając w piątym secie 6:4 (łącznie: 6:1, 2:6, 6:3, 4:6 i 6:4), co dało Czechosłowacji ogólne zwycięstwo 3:2 i szansę na przejście przez następną rundę, gdzie przeciwnikiem Czechosłowacji będzie Szwajcaria.

Dużo łatwiejsze „przeprawy” mieli Belgowie, Egipcjanie i Szwajcarzy. We wszystkich tych trzech spotkaniach decyzje zapadły już po drugim dniu zawodów. Washer (Belgia), który przed tygodniem pokonał niespodziewanie Johanssona (Szw.) w czterech setach 2:6, 6:3, 6:4, 6:2 i uległ dopiero po pięciosetowej walce Bergellinowi (w ramach towarzyskiego meczu Szwecja — Belgia 4:1), wygrał pewnie z Wertheimem 6:2, 6:1, 6:1 — oraz wspólnie z Geelhamdem pokonał parę luksemburską Wampach — Wertheim, co wobec zwycięstwa drugiego reprezentanta Belgii, Petena wystarczyło w zupełności do zakwalifikowania się do dalszej rundy.

Egipt, reprezentowany przez Shafal'a i Nagara w singlach oraz przez parę: Talaat i Coen w dublu przeszedł też gładko „przez Hiszpanię”, której reprezentanci w grze podwójnej: Bertoci — Caloea

w pięciosetowej walce: 6:4, 3:6, 6:3, 3:6 i 6:4 bliżej byli zwycięstwa. Na podniesienie poziomu tenisa w Egipcie wpłynęła niewątpliwie fakt, że doskonały tenisista jugosłowiański PUNCEC osiedlił się tam na stałe i odmówił... reprezentowania barw Jugosławii.

Mecz w Atenach pomiędzy Szwajcarią a Grecją rozstrzygnięto już w drugim dniu, gdy przy stanie 1:1 para szwajcarska: Spitzer — Hounder pokonała „duet” grecki Stalios — Nicolaides 5:7, 6:8, 6:0, 9:7 i 6:2. Stalios, który w pierwszym dniu meczu zdobył punkt dla Grecji, zwyciężając Houndera 2:6, 10:8, 6:3 i 6:3, znany jest dobrze publiczności polskiej z meczu przeciw Tłoczyńskiemu w Warszawie, wygranym przez Polaka.

W dniu 15 maja rozpoczyna się następna kolejka pucharu Davisa. Grać będą wtedy: ANGLIA — POLSKA w Warszawie, Indie — Francja w Paryżu i Dania — Monaco w Kopenhadze.

Francja ma też poważne trudności z wyłonieniem składu. Yvon Petra, mistrz Wimbledonu, musiał poddać się operacji i powrócił na kort spodziewany jest dopiero w lipcu. Francję reprezentować będą więc Bernard, Pelizza i Destre-meu. Wypróbuja oni swoją formę w odbywającym się obecnie spotkaniu z Australią przeciw Bromwichowi, Pailsowi i Brownowi oraz na międzynarodowych mistrzostwach Francji w czasie od 6—11 maja.

W skład reprezentacji Indii, udającej się do Paryża wchodzi pięciu graczy, a to: Ghous Mohamed, Sumant Misra, Dilip Dose, Itikar Mahmud i M. Ipta.

Anglia, jak wiemy, wyznaczyła już swój zespół. W skład jego wchodzi: Mottram (popularnie nazywany „Tony”), Barton, Butler i G. Palsh Kapitanem zespołu jest F. T. Stove, który sam nie będzie grał.

Inż. Herbst dokonał również mianowania reprezentantów Polski i zawiadomił Ten. Związek Angielski, że barw Polski w nadchodzącym meczu z Anglią bronić będą: IGNACY TŁOCZYŃSKI, SPYCHAŁA, SKONECKI i HEBDA.

Winiem „czas letni“...

Brak czołowych kolarzy na starcie

Bogaty program zawodów z ubiegłej niedzieli nie mógł być przez nas w całości omówiony w poniedziałkowym numerze z uwagi na brak miejsca, to też omówienie zawodów lekkoatletycznych i kolarskich pozostawiliśmy do numeru obecnego, nie chcąc w zbyt telegraficznym skrócie omawiać imprez, które przyczyniają się do właściwej i celowej propagandy takich gałęzi sportu jak lekkoatletyka czy kolarstwo.

Ruchliwy klub kolarski KTK, zorganizował w niedzielę zawody kolarskie dla tzw. licencjonowanych i nie licencjonowanych, zapowiadając start najlepszych kolarzy z terenu krakowskiego. Organizatorów spotkał jednakowoż zawód, albowiem nie stanęli na starcie dwaj znakomici kolarze, a to Musiał i Kupczak. Ten ostatni zjawiwszy się oświadczył, że zapomniał przestąpić godzinę na swoim zegarku i stąd o tyleż spóźnił się na start, co przekreśliło możliwość jego udziału w zawodach.

Pod nieobecność tych dwóch najlepszych kolarzy, zwycięstwo odniósł Gabrych z Garbarni, przebiegając trasę 30 km w czasie 52.50 i bijąc o 4/10 sekundy następnego z kolei Motykę (K. T. K.). Dalsze miejsce zajął 3) Sionina, (KTK), 4) Motyl (KKK i M), 5) Kruk (KKT), 6) Giza (Legia).

W drugim wyścigu dla nie licencjonowanych zwyciężył Bednarz KTK przed swoimi kolegami klubowymi: Dymkiem, Dunajem, Misiem, Kośc iółkiem i Jargoszem.

Cholewa zdobywa obie bramki dla Chorzowa na międzynarodowym meczu Chorzów-Rybnik 2:2

W uzupełnieniu podanych przez nas w poniedziałek wyników z międzymiastowych meczów piłkarskich rozegranych w dniu wstępu PZPN-u (3-go maja) podajemy, iż znany piłkarz Wisły, przebiegający obecnie w Chorzowie, grał w ataku drużyny chorzowskiej na meczu Chorzów-Rybnik i strzelił obie bramki dla drużyny chorzowskiej. Oprócz Cholewy wyróżnili się w zespole chorzowskim jego najbliższy partner w napadzie Placek (WKMS), Andrzejewski w pomocy i Mrugała w bramce, zaś w drużynie Rybnika Chrumlik (Concordia) oraz napastnicy Janik (Rymer) i Majerczyk (Dębieńsko).

W meczu Śląsk Górny-Sląsk Opolski, zakończonym — jak wiadomo — zwycięstwem Górnego Śląska 4:2, drużyna Śląska Opolskiego, która w dniu UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZOWYCH KOZPN-u (7 czerwca) BĘDZIE PRZECIWNIKIEM REPREZENTACJI KRAKOWA, oparta była na graczach Polonii (Bytom) i wraz ze swoim przeciwnikiem demonstrowała grę na wysokim poziomie, zyskując sobie uznanie i aplauz widzów.

W 11-ce Górnego Śląska wyróżnił się bramkarz Janik, pomocnik Rabanda oraz napastnik Cieślak i Barański.

W drużynie Śląska Opolskiego na plan pierwszy wyszły Kozak w napadzie, Szmydt w pomocy oraz obrońca Sallk. Kozak był strzelcem obu bramek dla Śląska Opolskiego — natomiast bramki dla G. Śląska zdobyli: Cieślak 2, Bąk i Bożek po 1.

Prywer (ŁKS) rzuca kulą 14.03 m.

W rozegranych w ub. niedzielę w Łodzi zawodach lekkoatletycznych pod nazwą: „Dzień rzutów i skoków“, znany miotacz ŁKS-u Prywer uzyskał doskonały wynik w rzucie kulą 14,03 m, będący o 7 cm gorszy od zeszłorocznego wyniku uzyskanego przez tego zawodnika.

Z innych ważniejszych wyników tych zawodów na uwagę zasługuje wynik Pestkówny (ŁKS) w skoku w dal 4,49 m, oraz wynik Kuźmińskiego (DKS) w skoku w dal 6,48 m. W zawodach nie wzięły udziału czołowe nasze lekkoatletki jak: Moderówna, Wajsówna, Głazewska.

Na najwyższą pochwałę i uznanie zasłużył Pabianicki Klub Sportowy, którego zawodnicy uzyskali w zawodach większość pierwszych miejsc.

Na słabe wyniki poszczególnych konkurencji duży wpływ miały warunki atmosferyczne jak zimno i silny wiatr.

Nadwiślan czy Płaszowianka?

(Rozstrzygnięcie „bezpośrednie starcie“ — choć wynik meczu Mościce — Wolania może być „języczkiem u wagi“).

W niedzielę otrzymamy już odpowiedź, kto będzie trzecim reprezentantem dotychczasowej „B“ klasy w „A“ KOZPN-u. Tym samym w miejsce dotychczasowych znaków: x, y, z, jakimi WG i D oznaczyli przyszłych uczestników tegorocznych mistrzostw „A“ klasy wpisujemy już nazwy klubów, z których dotąd dwie są bezsporne. Szczakowianka i Mościce zdobyły już zaszczytne awansy do klasy wyższej — obecnie istnieje tylko kwestia: kto będzie tym trzecim „wybrańcem“. Kandydatów jak łatwo można się przekonać z załączonej poniżej tabeli kandydatów jest aż trzech.

Tabela w chwili obecnej:

	gier	pkt.	bram.
1. Szczakowianka	9	14:4	30:17
2. Mościce	9	12:6	26:14
3. Wolania	9	8:10	24:25
4. Nadwiślan	9	8:10	15:19
5. Płaszowianka	9	8:10	19:25
6. Kmita	9	4:14	13:27

W ostatnią niedzielę zawodów eliminacyjnych (11 b. m.) grać będą:

Mościce — Wolania na boisku Mościc (godz. 16-ta);

Kmita — Szczakowianka na boisku Kmity (godz. 16-ta);

Płaszowianka — Nadwiślan na boisku Płaszowianki (godz. 16-ta).

Jarosław-Przeworsk 3:3 (3:2)

Jarosław. Między miastowe zawody piłkarskie, rozegrane między reprezentacjami Jarosławia i Przeworska na boisku Rzem. K. S.-u w Jarosławiu, zakończyły się wynikiem nierozstrzygniętym 3:3 (3:2). Reprezentacyjna drużyna Jarosławia wystąpiła bez trzech najlepszych zawodników (przydzielonych przez Zarząd Autonom. Podokręgu Przemyskiego do reprezentacji Podokręgu, która rozegrała w tym samym dniu międzyokręgowe zawody Przemysł — Rzeszów w Przemyslu) i wystąpiła w składzie: Jabłoński (Rzem. K. S.) — Poczekajło (Rzem. K. S.), Puchalski (Ruch) — Wąsacz (JKS), Tyszański (Rzem. K. S.), Kanikuła (JKS) — Bala-wender (Rzem. K. S.), Wereszczak (Ruch), Dąbrowski (Rzem. K. S.), Streit (JKS), Bilik (JKS). Reprezentacja Przeworska składała się głównie z zawodników K. S. Cukrownia, oraz z 3 zawodników Czarnych i wystąpiła w składzie: Rychlicki — Mikluska, Rozumkiewicz I — Łański, Dubrawski, Jurkiewicz — Kubiński, Rozumkiewicz II, Mordas, Wirski, Słowik.

W drużynie Jarosławia, dla której 2 bramki strzelił doskonały środek ataku Dąbrowski z

Oczywiście, że zainteresowanie skupia się na tym ostatnim meczu, gdzie czwarta i piąta drużyna tabeli mają równe szanse na wyprzedzenie znajdującej się w tej chwili na 3-ciej pozycji Wolania, której trudno przyznać szanse w spotkaniu ze znajdującą się w obecnej chwili drugą znową Mościc, która w dodatku walczy na swoim boisku. Są więc wszelkie podstawy, by sądzić, że Wolania nie powiększy swego dorobku punktowego i ustąpić będzie musiała miejsca zdobywcom punktów w meczu: Płaszowianka — Nadwiślan. Pisząc to jednak zdajemy sobie sprawę, że są to pewne — raczej teoretyczne rozważania i że... w piłce nożnej nie trudno o wszelakiego rodzaju niespodzianki jak np. wygrana Wolania w Tarnowie, która prawdopodobnie zapewniłaby jej ostateczną trzecią lokatę a tym samym miejsce w klasie „A“.

Gdyby jednak Wolania przegrała, wówczas najbardziej skomplikowałaby sprawę wynik remisowy meczu Płaszowianki z Nadwiślanem. Miejmy jednak nadzieję że mecz da rozstrzygnięcie i do „komplifikacji“ nie dojdzie.

Trzecie spotkanie niedzielne nie ma już wpływu na decyzję wyłonienia trzeciego „A-klasowicza“. Kmita jest bez szans i będzie musiała jeszcze w tym roku „poćwiczyć“ w „B“ klasie zaś Szczakowianka, jeśli wygra mecz, stanie się definitywnie mistrzem grupy eliminacyjnej i jako drużyna oznaczona literą „X“ znajdzie się w grupie I-szej mistrzostw „A“ klasy, gdzie przeciwnikami jej będą: Korona, RKS Oświęcim, Prokocim, Zwierzyniecki i Tarnovia.

Rzem. K. S.-u i jedną Streit, najlepiej grał Dąbrowski, Tyszański, Poczekajło i Jabłoński. Atak Jarosławia, kombinujący stale lewą stroną, nie miał siły przebojowej, a celne strzały Dąbrowskiego wyłapywał bardzo dobry bramkarz gości, Przeworsk wystawił drużynę zaawansowaną pod względem technicznym i rozwinął błyskawiczne tempo, a zawodnicy jego stanowili doskonały materiał piłkarski i sprawili swą piękną grą miłą niespodziankę. Czwartej bramki, strzelonej dla Jarosławia przez Dąbrowskiego nie uznał sędzia Konieczny, jakkolwiek piłkę chwycił bramkarz już poza linią bramkową. Gdyby nie słaby obrońca Puchalski i słaby prawy łącznik, obaj z Ruchu, który nie rozegrał w b. r. jeszcze żadnych zawodów, Jarosław mógł te zawody wygrać.

Gra Przeworska, mającego chwilami przewagę dzięki dobrej technice i szybkości, podobała się ogólnie i była żywo okłaskiwana. Poprzedziły zawody juniorów JKS-u i Rzem. K. S.-u, zakończone wynikiem 6:1 (4:0).

Mgr M. R.

Piłkarskie derby Jarosławia wygrywa Rzem. KS. bijąc JKS. 1:0 (0:0)

Jarosław. W dniu 1 Maja odbyły się na boisku Rzemieśl. Klubu Sportowego w Jarosławiu zawody piłkarskie między dwoma czołowymi drużynami Jarosławia JKS-em i młodym, Rzem. KS.

Mecz stał pod znakiem przewagi grającego dobrze Rzem. KS., a drużyna jego, zgrana i zupełnie dobrze kombinująca, była chwilami o klasę lepsza od przeciwnika. Najlepszym na boisku graczem był Tyszański w pomocy, napadło z drużyny zwycięzców wyróżnili się: Dąbrowski i Bala-wender w ataku, Chudziński w pomocy i niezawodny Jabłoński w bramce. W JKS-ie zawiędli tym razem zarówno Streit i Turczynowski w ataku, jak cała pomoc z Kanikuła, a obrona nie mogła sprostać przebojom ataku Rzem. KS.-u. Zwycięska bramkę strzelił lewy łącznik Zidek. Sędziował b. dobrze Kuszyński.

Rzem. KS (Jarosław) zwycięża Polonię (Przemysł) komb. 3:0 (1:0)

Jarosław. (MIR). Pomyślny wiosenny start ambitnych piłkarzy najmłodszego klubu Jarosławia Rzem. K. S.-u uświetniony został piątym zwycięstwem, tym razem nad Polonią komb. (Przemysł), którą Rzem. K. S. pokonał na własnym boisku w Jarosławiu 3:0 (1:0). Polonia przemyska wystąpiła w składzie: bramkarz Piława, obrona: Majewski i Pasko, pomoc: Sabat, Cielicki i Taworski, atak: Sliwiński, Woth, Sidor, Mazur i Romocki. Rzem. K. S. wystąpił bez najlepszego swego zawodnika, kler. ataku Dąbrowskiego, którego klub nie mógł na razie wstawić do drużyny z powodu akcji JKS-u u władz sportowych, mającej na celu unieważnienie (!) udzielonego temu zawodnikowi przez JKS w grudniu 1946 r. zupełnie formalnie i na piśmie (podpisanym przez prezesa i sekr. i zatopionym w pieczęć JKS-u) zwolnienia. Tego rodzaju rzeczy nie powinny bezwarunkowo zdarzać się, a do sprawy tej powrócimy.

Gra była w pierwszej połowie na ogół rów-

norzędna, a bramkę strzelił ze słusznie poddyktowanego karnego Chudziński. W drugiej połowie zupełnie opanowuje pole gry Rzem. K. S. i bombarduje bramkę Polonii, mając jednak wyraźnego pecha, gdyż strzały przechodzą tuż obok poprzeczki, lub odbijają się od słupków bramkowych. Brak dobrego strzelca Dąbrowskiego dał się wyraźnie odczuć. Wreszcie padają 2 bramki dla Rzem. K. S.-u ze strzałów Drewnika, z tych pierwsza dość wątpliwa, druga strzelona pięknie głową. Z Rzem. K. S.-u najlepsi: obrońca Poczekajło, w pomocy Tyszański i Chudziński, w ataku Drewnik. Rezerwowi Szcherbaty orientował się dobrze i stanowił wybitny talent piłkarski. Sędziował słabo Konieczny.

Zawody poprzedził mecz juniorów, w którym Rzem. K. S. pokonał HKS Czuwaj (Łańcut) 2:0 (1:0).

Narodowy bieg na przełaj w Jarosławiu ZWYCIĘZCĄ RYSZARD HOMKA (Gimn. Handl.) WSZYSCY UCZESTNICY KOŃCZĄ BIEG

Jarosław. W zorganizowanym w dniu Święta Pracy w Jarosławiu przez Pow. Urząd WF i PW Narodowym Biegu na przełaj wzięło udział 43 uczestników (ukończyli wszyscy).

Zwyciężył Homka Ryszard (Gimn. Handl.) 11,52,6; przed Szajną (Gimn. Handl.) 11,53,8; i Rakoczym.

Prof. M. R.

Piłkarze szczecińscy dochodzą do formy

Z okazji najbliższego występu piłkarzy szczecińskich w w Krakowie podajemy w uzupełnieniu naszego wyniku uzyskanego przez reprezentację Szczecina z Poznaniem 3:1 (1:1) kilka szczegółów.

Zespół Szczecina oparty był na zawodnikach PKS drużyny biorącej udział w eliminacjach o awans do Klasy Państwowej, uzupełnionej graczami KS Pionier i Milicyjny KS. Szczecińscy mieli przez cały czas meczu przewagę, lecz wynik ustalony został dopiero w ostatnim kwadransie gry, w którym to czasie zwycięzcy zdobyli 2 bramki przez Jakubłaka i Bobka.

Piłkarze krakowscy wyróżniają się

W zawodach piłkarskich rozegranych w dniu Święta PZPN-u, piłkarze drużyn krakowskich, grający obecnie w innych okręgach a to: Hymczak, dawniej bramkarz Cracovii i Sitko b. obrońca Wisły wyróżnili się: pierwszy biorąc wspaniałe bramki reprezentacji Dolnego Śląska na meczu z Ząbkowem, przegranym przez Dolny Śląsk 0:1, drugi mecz Bielsko-Katowice, przegranym przez Bielsko 5:2 (2:0). Byli obrońca Wisły gra obecnie w Klubie Sportowym „Piast“ w Cieszynie.

Gołębiowski (dawn. Groble, Kraków) bohaterem spotkania KKS — Warta

„Derby“ poznańskie: KKS — Warta, rozegrane w dniu PZPN zakończyły się zwycięstwem 2:1 (1:1) drużyny kolejowej, która w przeciwieństwie do Warty, wykazuje wzrost formy. Porażkę zielonych usprawiedliwia w pewnej mierze brak Gendery i Czapczyka w napadzie — lecz i KKS wystąpił bez kontuzjonowanych Bialasa i Tarki. Bohaterem spotkania był nowopozyskany bramkarz KKS-u, Gołębiowski (przedtem: Groble, Kraków), który szeregiem pierwszorzędnym parad okazał wysoką klasę. Bramki dla zwycięzców zdobyli Anioła i Kaczmarek — dla Warty Skrzypniak.

Pocztowcy z Krakowa wygrywają w Nowym Sączu

W dniach 3 i 4 maja bawiła w Nowym Sączu drużyna Pocztowego KS z Krakowa wygrywając w pierwszym dniu z Sandecją 1:0, a w drugim zwyciężając RKS Świt 2:1.

SEKCJA TENISOWA P. T. G. „SOKÓŁ“ w Krakowie przyjmuje wpisy do sekcji w sekretariacie, ul. Piłsudskiego 27, w godzinach 19—21, Zniżki dla uczących się i pracujących.

Droga do sławy

Nazwisko słynnego boksera radzieckiego znane jest wszystkim sportowcom. Redakcja nasza otrzymała artykuł W. Durowa, poświęcony słynnemu bokserowi i jego karierze sportowej.

Pałac sportowy towarzystwa sportowego „Skrzydła Radz.“ cieszy się w całym Związku Radzieckim zasłużoną sławą. Dziesiątki doskonałych mistrzów sportu wychowało się w obszernej saliach komfortowych tego pałacu. Tam pracują najlepsi trenerzy.

W październikowy dzień 1936 roku w jednej z sal pałacu odbywała się lekcja akrobatów. W ich grupie znadował się 18-letni szerokobarczysty, doskonale zbudowany młodzieniec — SERGIUSZ SZCZERBAKOW. Spokojnymi i pewnymi ruchami wykonywał on ćwiczenia. Potężna siła i zręczność promieniowały z każdego ruchu młodzieńca. Po kilku chwilach można było go zauważyć w sąsiedniej sali, gdzie trenowali bokserzy. Sergiusz Szcherbakow przyglądał się z wielkim zaciekawieniem zręcznym ruchom bokserów i wydawało się, że chce je na zawsze wyrwać w pamięć. Po jakimś czasie młodzieniec podszedł do trenera Aleksandra Biessonowa, powszechnie znanego w Moskwie jako „wujek Sasza“, i powiadził:

— „Zapiszcie mnie do swego kółka. — „Wujek Sasza“ posiadał własną metodę podejścia do ucznia. Posyłał „nowicjuszków“ do natychmiastowej walki z bardziej doświadczonymi bokserami: jeśli wytrzyma — można z niego zrobić boksera!

Szcherbakowowi od razu zawiązała ręce, nałożyli ciężkie rękawice bokserskie i wprowadzili na arenę. Przeciwnikiem był Orlow. I stało się coś niesłychanego. Szcherbakow pobit swego doświadczonego przeciwnika. „Wujek Sasza“, był zachwycony. Los Orłowa podzielili na następnych treningach Jerzy i Mikołaj Biessonowie — synowie „Wujka Saszy“ bokserzy pierwszej kategorii. Po upływie dwóch miesięcy od pierwszego treningu byłem sam sędzią meczu Szcherbakowa z czempionem Moskwy półciężkiej wagi Iwanem Głuszczakowem. Czempion przegrał, przegrał kompletnie. O Szcherbakowie zaczęto mówić jak o wschodzącej gwiazdzie boks radzieckiego.

Jedenastego lat — oto praktyka sportowa jednego z najlepszych bokserów radzieckich. Od 1936 roku Szcherbakow bezustannie jest czempionem Moskwy, a od 3 lat jest stale czempionem Związku Radzieckiego, półciężkiej wagi.

Szcherbakow całym sercem polubił boks, walkę. Szybkość kombinacji bojowych, umiejętność obrony bez pomocy rąk, dokładne, silne uderzenia i ich różnorodność — wszystko to stawia Szcherbakowa w jednym szeregu mistrzów wagi ciężkiej Związku Radzieckiego, Nikołajem Korolewskim. Obecnie, Szcherbakow walczy za-

ledwie 66,5 kilogramów nie da się pokonać żadnemu bokserowi wagi średniej, ani nawet półciężkiej wagi, z którymi on tak chętnie walczy.

Pamiętne jest spotkanie Szcherbakowa z obecnym czempionem Związku Radzieckiego, estończykiem Romanem Kariste. To było w przeszłym roku. Pomimo całej chytrłości i doświadczenia Kariste, Szcherbakow go jednakże przechytrzył. On spowodował atak swego silnego przeciwnika, a następnie rzutem naprzód wykonał wspaniałe uderzenie z lewa. Po kilku nokautach sędzia, w związku z niebywałą przewagą Szcherbakowa przerwał bój. Wiele już razy Szcherbakow uderzeniem tym zbił na treningu bokserów wagi ciężkiej Nikołaja Jurczenkę, Anatola Pierowa i wielu innych.

A były przecież chwile, kiedy Szcherbakow był bliski opuszczenia na zawsze już ringu. Stało się to w 1942 roku. W walkach za miejscowość Digara, niedaleko Nalczaka, na Kaukazie, Sergiusz został po raz drugi ranny. Przestrzał nogi, ale rana była bardzo poważna, nawiękarze nie rozbili mu żadnych nadziei.

Ale Szcherbakow nie należał do tych co opuszczają ręce. Uparcie i wytrwale wykonywał sporty lecznicze, gimnastykę i dopiął swego — noga znowu zaczęła normalnie pracować.

W okresie walk narodu radzieckiego w obronie swej Ojczyzny przed najeźdźcą faszystowskim Sergiusz Szcherbakow okazał się nieuległym i rozumnym żołnierzem. W szeregach oddziałów dywersyjnych i partyzanckich on rozbi-

jał nieprzyjaciela na wielu fronach, wysadzał w powietrze transporty z wojskiem. Jak śnieg pada na głowę, tak Sergiusz ze swymi przyjaciółmi frontowymi napadał na garnizony niemieckie.

Osiem medali bojowych zdobi pierś czempiona Związku Radzieckiego. Za wybitne zasługi w sporcie nagrodzono go orderem „Znak Szacunku“.

Wojna zahartowała tego wspaniałego sportowca. Już cztery lata upłynęło jak żaden bokser nie może pokonać Szcherbakowa. A walczył on z bardzo poważnymi przeciwnikami.

Rok 1946 był dla niego szczególnie triumfalnym. Wspaniałym stylem Szcherbakow zdobył tytuł czempiona Moskwy, związków zawodowych ZSRR, obronił na zapasach międzynarodowych honor swojej Ojczyzny. Biorąc udział w trzeciej olimpiadzie robotniczej w Finlandii, Szcherbakow wspaniałą przewagą pokonał czempionów późnej prasa polska i czechosłowacka pisały o Finlandii, Szwecji i Norwegii. W dwa miesiące niebawym mistrzostwie boksera radzieckiego.

Szcherbakow odbył triumfalne spotkanie ze znanymi czempionami Polski, Czechosłowacji i Jugosławii.

Wybitny mistrz rękawicy skórzanej, sportowiec radziecki Sergiusz Szcherbakow, ma zaledwie 28 lat. Już dziś obecnie tysiące bokserów radzieckich stosuje jego metody i uczy się u niego wspaniałego mistrzostwa.

Przodują w lekkoatletyce:

Cracovia i Wisła — Harcerski KS i Wisła

Kiedy Krakowski O. Z. L. A. urządzi w lutym br. pierwsze zimowe mistrzostwa lekkoatletyczne na hali, obslane masowo i wygrane w ogólnej punktacji tak męskiej jak i kobiecej przez najlepiej przygotowany zespół Harcerskiego K. S., zdawać się mogło, że drużyna ta również i na bieżni i boisku w mistrzostwach drużynowych „zakasuje” dotychczasowych liderów. Sprawdziło się to o tyle, że w rozegranych ub. niedzielę, tj. 4-go maja w myśl zarządzenia (notabene niezbyt fortunnego!) P. Z. L. A. eliminacyjnych zawodów o drużynowe mistrzostwo Polski w lekkiej atletyce, żeński zespół harcerski nie tylko zakwalifikował się do rozgrywek finałowych, ale także zajął pierwsze miejsce, zdobywając ogółem 541 punktów przed drużyną T. S. „Wisła” 429 pkt. i dawnym mistrzem R. K. S. „Legią” 226 pkt., której nawet obecność kontuzjowanej Mitan nie byłaby była w stanie uchronić od wyeliminowania (licząc nawet, że zawodniczka ta uzyskała by takie wyniki jak 13,2 sek. na 100 m czy 135 cm w skoku w wyż. etc.). Harcerki okazały się zespołem najrozsądniejszym, a jeśli chodzi o konkurencje techniczne (skok w wyż i rzut oszczepem), bezwzględnie najstaranniej przygotowanym wśród drużyn żeńskich. Nie osiągnęli tego poziomu harcerze, tj. zespół męski H. K. S., pozostając mimo ambitnych wysiłków dość wyraźnie w tyle za zwycięzcami eliminacji w konkurencjach męskich: „Cracovią” i „Wisłą”. Nie mniej uzyskany wynik ogólny 10.631 punktów przynosi harcerzom zaszczyt, tym bardziej, że dalsi rywale, tj. K. S. Głuchoniemych czy też nawet A. Z. S., gdyby ten był startował, nie mają przy nich w tego rodzaju rozgrywkach (5 konkurencji — jak w pięcioboju — w których wyniki 6 zawodników każdego klubu przelicza się na punkty) wiele do powiedzenia. Dzierżąc tytuł mistrza Polski w konkurencjach męskich „Cracovia” odniosła pyrusowe zwycięstwo nad swym groźnym rywalem „Wisłą”, który wystąpił bez swego asa atutowego Wiederskiego, dalej bez Cholewy, Mroza itd., wyprzedzając zespół białej gwiazdy o zaledwie 116 punktów przy własnych 12.774 punktach zdobytych i 12.658 punktach „Wisły”. Podkreślić należy jednak, że drużyna ta, lubo nadal specjalizująca się w lekkiej atletyce męskiej dość — można powiedzieć — jednostronnie, poczyniła od ub. roku duże postępy, szczególnie, jeśli chodzi o czołową lecz o średnią klasę zawodników. W biegu na 200 m jak i w skoku w dal, zawodnicy „Cracovii” górowali wyraźnie nad innymi swym lepszym przygotowaniem. Jej — i na tym polu — „odwieczną” i nieustępliwa rywalka drużyna T. S. „Wisła”, odniosła nie tylko moralne zwycięstwo, dochodząc mimo osłabienia składu aż tak blisko do dzierżące od lat hegemonię w konkurencjach męskich Cracovii (wystarczyło by było, gdyby Wiederski, czy choćby nawet Stawiarski pobiegł był w miejsce wyraźnie w tym dniu słabego „Karpa”, a wynik punktacji ogólnej wyrażał by się... przewagą na korzyść „Wisły”), lecz przede wszystkim, wchodząc jako jedyny zespół krakowski do finału w obydwu domenach: lekkiej atletyce tak męskiej jak i kobiecej, potwierdziła swą opinię klubu, który w przekroju całości tego sportu postawić należy w okręgu krakowskim na miejscu pierwszym (pozycję tę wywalczyła sobie młoda sekcja „Wisły” już w r. 1945). Trzeba tu także wspomnieć, że klub ten pracuje naprawdę wszędy iotaczka młodzież nie mniejszą opieką niż H. K. S., na bieżni zaś trzyma się wyłącznie zasady szlachetnego współzawodnictwa, to też nie dziw, że obec mu są tego rodzaju osiągnięcia, jak np. to, co miało miejsce na ostatnich zawodach, gdzie kierownictwo rywalizującego klubu chciało w czasie trwania zawodów (!) na 1500 m nieuprawnionym do tego Kowalskim, zastąpić nieobecny (?) Jastrzębskiego w biegu

W tej sytuacji finał drużyn korespondencyjnych mistrzostw lekkoatlet. Polski, który rozegrany zostanie dla tuł. okręgu w czwartek 15 maja na miejskim stadionie sportowym w Krakowie między K. S. Cracovia: a T. S. „Wisła” w konkurencjach męskich i Harcerskim K. S. oraz T. S. „Wisła” w konkurencjach kobiecych, zapowiada się niezwykle interesująco. Niewątpliwie wszystkie trzy zespoły dołożą wszelkich starań, aby tę „wojnę rozstrzygnąć na swą korzyść a także wypaść godnie w skali ogólnopolskiej wobec groźnej konkurencji Śląska, Łodzi, Warszawy i Pomorza.

Jakże teraz przedstawiają się wyniki zawodniczek i zawodników klubów krakowskich na progu sezonu. Nie wiemy jeszcze, w jakiej formie są zawodniczki: Mitan, Perczyk-Piarkiewiczowa i Cieśliewiczówna, których brak było na starcie 4. V. Dobrze wypadły: obydwie siostry Legutkówny, Wolańska i Dilkowska z „Wisły” (lubo na tej ostatniej znać przemęczenie dwoma cbotami: lekkoatletek i koszykarek; nota bene nie wszystkim jest wiadomo, iż Dilkowska na zawodach w Olsztynie na zakończenie obozu uzyskała w pchnięciu kulą 11,26 m), Stachowicz Helena z „Legii”, Bułzanka, siostry Janiszewskie, Klimowska, Konikówna, Panek, Bildziukiewicz i Plebańczyk, a przede wszystkim doskonale zapowiadająca się sprinterka Gorzkowska z H. K. S. — Wśród mężczyzn „matadorzy” K. S. „Cracovia” Puzło, Piaskowy i Wawrzkiwicz wydają się być na drodze do uzyskania z powrotem swej zeszlonoformy, jednak nie trudno rozpoznać, że Puzło najpoważniej, z nich sprawę przygotowania się traktuje. Groźnym dla nich rywalem w sprincie będzie niewątpliwie Serafini z H. K. S. o którym z uwagą na jego bieg w niedzielę (24,8 na 200 m wobec 24,4 Puzła, 25,1 Piaskowego i 25,2 Wawrzkiwicza) i skok (6,31 m) można śmiało powiedzieć, że jest już w dobrej formie. Wiślak Urban pokazał nareszcie swój lwí pazu! uzyskując na 1500 m mimo braku konkurencji w swojej serii dobry czas 4 min. 23,2, lepszy nawet o czas swego doskonałego kolegi klubowego Kw-

plenia (4:27,8) Jastrzębski nie „ujawnił się narażenie na bieżni, natomiast Widel z „Cracovii” zarówno jak i Laska oraz nowo „odkryty” Zastawniak (do niedawna tylko członek G. K. S. „Należć”) zapowiadają dalszą poprawę. Poziom skoku w dal — poza Serafinim — był stały, jeszcze słabszy poziom rzutu dyskiem, w którym Stawiarski z „Wisły” rzutem aż 29,99,5 zmógł całą plejadę miotaczy z niepokonanym dotychczas na terenie Krakowa Słowikiem („Cracovia”) na czele. Forma tego ostatniego, skąd inąd sympatycznego zawodnika wspaniała była na wybitnie nieregularny tryb życia. Do jasnych punktów niedzielnych zawodów (krytykę przeciągłości których można by powtórzyć za „Życiem Sportowym” z 5. V.) należał rzut oszczepem zawodnika Ropy z „Wisły” (46,57 m), lepszy nie tylko o blisko 4 m od rzutu następnego, Sękowskiego (II-go również w rzucie dyskiem), ale także od rzutów, które

osiągnięto w tym dniu na innych boiskach Polskiej Ropy przy systematycznym treningu może w tej konkurencji do ję do wysokiego poziomu. Z innych zawodników wyróżnił się jeszcze ogólnie Sarna z H. K. S.

Wyniki techniczne są już znane naogół. Przypominamy tylko ważniejsze: Skok w dal: Serafini (HKS) 6,31, 200 m Puzło 24,4, 1500 m Urban 4,23,2, rzut dyskiem: Stawiarski 29,99, rzut oszczepem Ropa 46,57,

Konkurencje kobiece: 100 m Legutko 13,5, skok w wyż Bułzanka 130 cm, rzut oszczepem H. Stachowicz 30,17.

W punktacji ogólnej w konk. męskich zwyciężyła Cracovia — 12.774 pkt. przed Wisłą 12.658 pkt. HKS — 10.631 pkt., KS Głuchoniemy — 6.921 pkt. W konkurencjach kobiecych prowadzi HKS — 541 pkt. przed Wisłą 429 pkt. i Legią 226 pkt.

Z całego kraju

Tarnów

1) W ramach uroczystości Święta Pracy, odbył się w Tarnowie bieg narodowy na trasie 2.500 m i mecz piłki nożnej pomiędzy KOSM TUR i Monterskim. Do biegu, stanęło 34 zawodników — w tym 18 HKS, 10 OM TUR Tarnów, 4 TUR Mościce i 2 KS Metal Tarnów. Bieg ukończyło 32 startujących, a kolejność na mecie była następująca: 1) Srebro Julian (HKS) 7:19; 2) Staroska (KS Metal) 7:22,4; 3) Srebro Tad. (HKS) 7:25,4; 4) Józefów Alfred (TUR Mościce); 5) Tarsia Jan (TUR Mościce).

2) Monterski — KSOM TUR (Tarnów) 3:0 (2:0). W zawodach piłki nożnej, drużyna Monterskiego mając więcej z gry, odniosła zasłużone zwycięstwo. Gra była szybka i dość ciekawa, choć odbiegała od należytego poziomu. TUR przedstawiał się lepiej fizycznie, jednak zdradzał duże braki techniczne. Kolejność bramek rozpoczął Burda z rzutu karnego za rękę obrońcy na polu karnym, a dwie następne były dziełem Brzozowskiego w tym jedna bezpośrednio z kornera, w ostatniej minucie gry. Najlepszym zawodnikiem na boisku, był obrońca Mróz, z drużyny zwycięzców. Sędzia Bryk — dobry.

OZET—OM TUR 7:0 (5:0).

Tarnów. Drużyna TUR-u niezadowolona z orzeczeń sędziego w 15-tej minucie drugiej połowy opuściła boisko.

Okocim IB — Metal (Tarnów) 4:2 (2:1).

Wyniki Narodowego Biegu Kielas zdobywa puchar „Głosu Wielkopolskiego”

W Poznaniu odbył się bieg uliczny zorganizowany przez redakcję pisma „Głos Wielkopolski”. W biegu tym wzięło udział ponad 200 zawodników. Zwyciężył Kielas (Gdańsk) w czasie 14,18,9 min. 2) Wierkiewicz (Warta).

Igrzyska 1-szo majowe w Warszawie

Oddział warszawski Związku Robotn. Stow. Sportowych zorganizował na stadionie W. P. w Warszawie w dniu 1 maja Wielkie Igrzyska Sportu Robotniczego, które obejmowały szereg konkurencji ze wszystkich gałęzi sportu.

W biegu na przełaj kobiet zwyciężyła Kwicińska (OM TUR). W biegu juniorów Mosiejczuk (Skra), w biegu seniorów Majzner (Skra). W wyścigu kolarskim drużynowo zwyciężyła Sarmata w składzie: Wiśniewski, Bański, Olszewski, Piękat i Napierała przed Elektrycznością; indywidualnie wygrał wyścig Wiśniewski z Sarmaty.

W zawodach motocyklowych w kategorii do 250 ccm zwyciężył Zenderowski, w kategorii do 330 ccm Urbaniak, w kategorii ponad 330 ccm Kupczyk, wszyscy OM TUR Okęcie. W wyścigu zwycięzców wygrał Kupczyk przed Urbaniakiem i Pawlakiem.

W meczu piłki nożnej zespół robotniczy zremisował 1:1 z reprezentacją wojska; bramkę zdobył Cyganik dla wojska, a Krawczyk dla robotników.

Poznań (repr. robotnicza) — Warszawa (repr. robotnicza)

Rozegrany w Poznaniu mecz piłki nożnej, pomiędzy reprezentacją robotniczą Warszawy i Poznania zakończył się zwycięstwem drużyny Poznania, dla której bramki zdobyli: Konopka 2, Narożny i Walerek po 1, — 1 bramkę dla Warszawy zdobył Walasek.

Kielce

Wysokie zwycięstwo Radomiaka z Partyzantem 11:3

Wizyta pięściarzy Radomiaka w Kielcach zakończyła się wysokim zwycięstwem drużyny radomskiej, która pokonała miejscowego Partyzanta stosunkiem 11:3. Zespół radomski technicznie przewyższał drużynę kielecką o całą klasę i zwycięstwo jego było w zupełności zasłużone.

Przebieg poszczególnych walk:

W walce pokazowej walczyli dwaj młodziecy (14-letni) Partyzanta: Majkowski i Janecki. Walka nie była punktowana. W wadze muszej spotkał się Szulc (R) z Woźniakiem i wygrał przez nokaut w I rundzie.

Waga kogucia przyniosła walkę Przybytniewskiego (R) z Baranem I. Wygrał Przybytniewski na punkty.

W piórkowa przyniosła pierwsze punkty dla Partyzanta. Zdobył je Latkowski wygrywając ze Stępniewskim (R).

W wadze lekkiej Zajac przegrał gładko z Kosińskim (R).

Ciekawą walkę zakończoną remisem, stoczyli w wadze półśredniej: Tarasow (P) i Gniewosz (R). Spotkanie w wadze średniej, gdyby prowadzone było do końca, należałoby zaliczyć do najciekawszych. Baran II (P) wygrał I rundę z wysokim i silnym Krokciem (R). W pewnym momencie Baran reklamuje cios w kark, a nie widząc reakcji sędziego ringowego wycofał się z dalszej walki.

Kotkowski (R), którego dziś klasyfikuje się jako trzeciego boksera Polski w kategorii ciężkiej, walczył z Kurkiem (P) o wagę niżej i nie mogąc wykazać przez wszystkich swych możliwości wygrał przez k. o.

Mistrzostwa piłkarskie Okręgu Kieleckiego

(c) KIELCE. Mistrzostwa rundy wiosennej Kieleckiego OZPN-u w klasie „A” znajdują się w pełni. Ostatnio padły w walkach z tego cyklu następujące wyniki:

Partyzant (Kielce) — SKS Starachowice 4:1 (3:1), Granat (Skarżysko) — Orlicz (Suchedniów) 1:0 (0:0), Ruch (Skarżysko) — Orlicz (Suchedniów) 3:1 (1:1), Granat (Skarżysko) — SKS Starachowice 4:2 (1:2).

MISTRZOSTWA „GRUPY REZERW”:

SKS I-B (Starachowice) — Partyzant I-B (Kielce) 8:0 (3:0), Granat I-B (Skarżysko) — Orlicz I-B (Suchedniów) 1:1 (0:0).

ZAWODY TOWARZYSKIE:

Ruch (Skarżysko) — Neptun (Kościelne) 6:2 (4:1), Zeork (Skarżysko) — Tęcza rez. (Kielce) 3:2 (2:1), Alarm (Chmielnik) — Górnik (Wiśniówka) 5:5 (3:2), Zryw (Kielce) — Górnik (Wiśniówka) 5:2 (2:1), Broch (Pionki) — Rucha (Skarżysko) 7:1 (5:1), Szturmowiec (Kielce) — Tęcza rez. (Kielce) 4:0 (1:0), Zeork (Skarżysko) — Ludwików (Kielce) 1:1 (0:0), Lechia (Kielce) — Tęcza jun. (Kielce) (0:0).

— Pło. Bas oraz Pietrzyk, dwaj najlepsi pingpongiści wicemistrza Okręgu Kieleckiego — WKS Czwartacy, uzyskali zwolnienie z klubu wojskowego podpisując karty zgłoszeń do B-klasowego Partyzanta Kielce...

— Wydział Sędziowski Kiel. OZPN, utworzył we wszystkich większych ośrodkach piłkarskich Okręgu Kieleckiego (Skarżysko, Starachowice, Ostrowiec) referaty obsady, które obsadzają wszystkie zawody towarzyskie na określonym terenie...

— Walne Zgromadzenie K. S. Granat w Skarżysku wybrało nowe władze w składzie: prezes inż. St. Jarzębiński, wiceprezes administracyjny Fr. Sobczak, wiceprezes sportowy Al. Jaworek, sekretarz K. Rolek, skarbnik Włodz. Pryliński, gospodarz K. Lewandowski i K. Szczepnowicz, kier. s. p. n. Zd. Barański, członkowie zarządu: inż. L. Kozakiewicz, dr A. Trapczyński, zast. członków: J. Gamrat, Fr. Siwkiewicz. Komisja Rewizyjna: St. Jabczyk, St. Gromniak, Z. Brzozowski, L. Hauptas, K. Chwilek...

— Wydział Gier i Dyscypliny Kiel. OZPN, postanowił nie zaliczać w poczet orzeczonej kary okresu zimowego, a mianowicie od 1. XII. do dnia 1. III...

— Zarząd Kiel. OZPN, dokooptował na stanowisko zast. sekretarza Antoniego Kubiczka...

Filmowiec (Kraków) — RKS Brzeszcze 1:1 (0:1)

Półfinalista turnieju piłkarskiego ZRSS, drużyna RKS Filmowiec z Krakowa bawiła w niedzielę w Brzeszczach k. Oświęcimia, gdzie rozegrała zawody towarzyskie z tamtejszym RKS Brzeszcze (kandydat do śląskiej klasy „A”), uzyskując po pięknej grze wynik remisowy 1:1. Wyrównując bramkę dla drużyny krakowskiej zdobył Wesolowski.

Otwarcie sezonu kajakowego

Podniesienie bandery na przystani H. K. S.

Na przystani wioślarskiej Harcerskiego Klubu Sportowego w Krakowie odbyło się w ubiegłą niedzielę uroczyste podniesienie bandery inauguracyjnej tegoroczny sezon kajakowy. Była to „oficjalna inauguracja”, gdyż kajakowcy rozpoczęli sezon mimo chłódów i kry na wodach dużym wcześniej, odbywając już pierwszą jazdę z Krakowa do Szczecina w dniu 4 kwietnia, a następną „ture” do Oświęcimia, oraz w poprzednim tygodniu jazdę od Zembrzyc Skawą do Wisły i do Krakowa.

Równocześnie nastąpiło podniesienie flagi na przystani Ligi Morskiej i sekcji kajakowej RTŚ Tramwaj. Rywalizacja tych dwóch czołowych klubów kajakowych w Krakowie oraz bogaty program kajakowców przewidujący m. in. spływy do Jeleniej Góry, regaty kajakowe w najbliższą niedzielę w Krakowie oraz miesięczny obóz żeglarski w Orłowej koło Gdyni, przyczyni się niewątpliwie do podniesienia poziomu i do jak największego rozpowszechnienia tego zdrowego sportu wodnego wśród najszerszych mas młodzieży. W planach kajakowców krakowskich przewidziane jest również wypełnienie „martwoty” zimowej przez organizowanie kursów jazdy na bojerach na jeziorze Rożnowskim lub w Porąbce.

Jubileusz „Korony”

PROGRAM

UROCZYSTOŚCI 25-lecia K. S. „KORONA” Czwartek, dnia 15 maja 1947

- 8.30: Msza św. w kościele parafialnym św. Józefa w Podgórzu;
- 9.30: Nadanie nazwy stadionowi;
- 10.00: Powitanie gości przez prez. klubu. — Przemówienie protektora. — Poświęcenie boiska. — Dalsze przemówienia zaproszonych gości. — Wbijanie gwoździ do piłki pamiątkowej. — Wpisywanie do księgi pamiątkowej;
- 11.30: Raport sportowy protektorowi. — Defilada;
- 12.00: Popisy gimnastyczne (popis gimnastyczny młodzieży żeńskiej i męskiej, kobiet i mężczyzn);
- 13.15: Zawody piłkarskie: R. K. S. „Skra” (Warszawa) — K. S. „Korona”;
- 14.00: Przerwa w zawodach i bieg na przełaj;
- 14.15: Dalszy ciąg zawodów.

*

W środę, 14 maja o godz. 19 odbędą się w hali WF i PW, ul. Zwierzyniecka, zawody bokserskie R. K. S. „Garbarnia” — K. S. „Korona”.

W RAMACH UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZOWYCH KS KORONA w dniu 15 maja zostanie zorganizowany bieg na przełaj dla stowarzyszonych i niestowarzyszonych. Trasa biegu wynosi 3 km i biegnie wokół stadionu przez Krzemionki. Dla zwycięzcy przeznaczony piękny puchar. Zgłoszenia pisemne oraz ustne do biegu przyjmują się codziennie w sekretariacie Klubu od godz. 18—20, Kraków, ul. Sokolska 17.

Walka o punkty

Kto gra we czwartek i w niedzielę o mistrzostwo klasy „A”

W dalszym ciągu mistrzostw klasy „A” KOZPN grać będą:

We czwartek 8 bm.

Grupa I. Zwierzyniecki—Tarnovia na boisku Cracovii o godz. 17.

Korona—Prokocim na boisku Podgórze o godz. 17.

Grupa II. Łobzowianka — Łagiewianka na boisku Łobzowianki o godzinie 17.

Grupa III. Groble—Chelmek na boisku Garbarni o godz. 17.

W niedzielę 11 bm.

Grupa I. Korona—Tarnovia na boisku Podgórze o godz. 11.

Grupa II. Wiczysta—Fablok na boisku Dąbskiego o godz. 11.

Grupa III. Podgórze—Chelmek na boisku Podgórze o godzinie 16.

Wojewódzki Urząd WF i PW Kraków zawiadamia, że przyjmuje jeszcze zgłoszenia na Kurs Samochodowy mężczyzn, urodzonych w 1927 i 1928 r. Nauka bezpłatna.

Zapisy i informacje codziennie do 8-go maja w godz. 8—15-tej, Sekcja PW, ul. Zwierzyniecka 24.